

Utklipp fra:

Unge Høyre
Oslo

17 SEP 1963

28-02-044

UNGE HØIRE

Organ for Unge Høires Landsforbund

Ansvarlig redaktør

SVENN STRAY

Tilfelle eller tanke?

Det har fra flere hold vært hevdet at kringkastingen er om ikke politisk og kulturelt ensrettet, så ihvertfall sterkt preget av en bestemt radikal tendens. For helt statistisk å kunne bevise at dette er riktig, måtte man gjennomføre en konsekvent lytting til alle programmer, noe som de færreste er istand til. Men rent umiddelbart blir man slått over den lange rekke av hypperradikale personer som får slippe til i programmene med mer eller mindre elevverte angrep på andres oppfatning eller på samfunnsforeteelser de ikke liker.

Imidlertid kan man ikke helt se bort fra at dette muligens mer skyldes pågåenhet fra de nevnte personers side enn det er uttrykk for noen bevisst linje hos kringkastingsledelsen. Det er en kjent sak at radikale blir ivrigere og ivrigere for å gjøre seg og sine synspunkter kjent jo mere de nærmer seg kverulansen. Folk med konservative eller moderate anskuelser er vanligevis mere tilbakeholdende.

Men er det slik at kringkastingsens ledelse gjerne vil holde en passelig balanse mellom de forskjellige retninger og meninger, så bør den ihvertfall ikke gripe til sensur når en enkelt gang en person utenfor den radikale leir ønsker å si et par setninger som ligger ham sterkt på hjertet. Vi tenker på maleren Victor Smith som i et TV-program om ikoner ville flette inn et par ord om at vi trenger moralsk opprustning i verden. Som kjent kuttet kringkastingen her talelyden ut og erstattet den med musikk. Man skal ha en livlig fantasi for å oppfatte de setninger Smith sa — men som ikke ble hørt av lytterne — som utidig propaganda for bevegelsen MRA. Og selv om de det hadde vært, så burde de ha fått passere. Kringkastingsens ledelse hadde da heller ingen betenkeligheter da professor Gjessing kort tid etter kom med et sterkt og direkte ondsinnet angrep på samme bevegelse.

Det er slike opplevelser som nok kan få en til å tvile på om kravet til uavhengighet og objektivitet er så vel tilgodesett i kringkastingen som ledelsen påstår.

Nu har kringkastingsrådet behandlet Smith-saken. Anstendigvis tar det avstand fra den meningssensur som har funnet sted. Men det hadde ikke skadet om rådet noe sterkere enn det gjør, hadde gitt uttrykk for sin avstandtagen fra den måte sensureringen ble foretatt på. Smith sa nemlig at han ikke ønsket å opptre om ikke de omtvistede setninger fikk være med i utsendelsen. Kringkastingen fikk da enten sagt at «så får programposten gå ut i sin helhet» eller «vel, så får vi ta det hele». Det man gjorde var å si det siste og så likevel foreta sensureringen uten Smiths vitende. En slik tarvelig lureopptreden skulle man tro seg forskånet for å oppleve i en offentlig institusjon.

Kringkastingsrådet tilføyer også at det efter dets mening ikke er grunnlag for «antydningene om at programledelsens opptreden i denne sak har vært ledd i en bevisst meningsdirigering.» La oss håpe at det er riktig. Rådet burde imidlertid ta opp til samlet vurdering hva som kan gjøres for å sikre at programmene blir mindre ensporede når det gjelder politiske og kulturelle spørsmål. Kritikken over forholdene som de idag er på dette felt er for sterk til at den bare kan viftes bort.